

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2015. gada 17. septembrī*

Apelācija — Valsts atbalsts — Prasība atcelt tiesību aktu — LESD 263. pants — Pieņemamība — Prettiesisks un nesaderīgs atbalsts — Atgūšanas pienākums — Eiropas Komisijas lēmums neattiecināt atgūšanas pienākumu uz atbalsta saņēmēja pārņēmēju — Interese celt prasību — Prasības valsts tiesās par zaudējumu atlīdzību un atbalsta atgūšanu — Tiesības celt prasību — Prasītājs, kas nav skarts individuāli

Lieta C-33/14 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2014. gada 22. janvārī iesniedza

Mory SA, likvidācijas procesā, Pantēna [*Pantin*] (Francija),

Mory Team, likvidācijas procesā, Pantēna,

Superga Invest, iepriekš *Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS)*, Miromona [*Miraumont*] (Francija),

ko pārstāv *B. Vatier* un *F. Loubières, avocats*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzējas,

otra lietas dalībiece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *T. Maxian Rusche* un *B. Stromsky*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*] (referents), K. Toadere [*C. Toader*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretāre L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 27. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2015. gada 18. jūnija tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – franču.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību *Mory SA, Mory Team* un *Superga Invest* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas rīkojumu lietā *Mory u.c./Komisija* (T-545/12, EU:T:2013:607; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais rīkojums”), ar ko Vispārējā tiesa ir noraidījusi to prasību atcelt Komisijas 2012. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2012) 2401 *final* attiecībā uz grupas *Sernam* aktīvu pārņemšanu tās sanācijas procesā (turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”).

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka ir bijušas *Financière Sernam*, kā arī tās meitasuzņēmumu *Sernam Services* un *Aster* (turpmāk tekstā – “*Sernam* grupa”) tiešas konkurentes. *Mory SA* un *Mory Team* (turpmāk tekstā kopā – “sabiedrības *Mory*”) pirms to likvidācijas procesa uzsākšanas darbojās kurjerpasta un ekspressūtījumu nozarē. *Superga Invest*, iepriekš – *Compagnie française superga d’investissement dans le service (CFSIS)* bija sabiedrību *Mory* galvenā akcionāre.
- 3 Ar 2001. gada 23. maija Lēmumu par valsts atbalstu NN 122/2000 (ex NJ 140/2000) (OV C 199, 15. lpp.) Komisija apstiprināja atbalstu grupas *Sernam* pārstrukturēšanai (turpmāk tekstā – “lēmums *Sernam 1*”).
- 4 Ar 2004. gada 20. oktobra Lēmumu 2006/367/EK par valsts atbalstu, ko daļēji istenojusi Francija par labu uzņēmumam *Sernam* (OV 2006, L 140, 1. lpp., turpmāk tekstā – “lēmums *Sernam 2*”), Komisija apstiprināja, ka ar lēmumu *Sernam 1* atļautais atbalsts ar noteiktiem nosacījumiem bija saderīgs ar iekšējo tirgu. Tā arī norādīja, ka pastāv papildu atbalsts, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu un kas Francijas Republikai tādēļ ir jāatgūst.
- 5 Ar 2008. gada 16. jūlija vēstuli Komisija paziņoja Francijai savu lēmumu sākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz to, kā Francija piemēro lēmumu *Sernam 2*. Šis lēmums tika publicēts 2009. gada 9. janvāra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 4, 5. lpp.).
- 6 2011. gada 27. jūnijā *Tribunal de commerce de Bobigny* [Bobiņi Komerctiesa] (Francija) sāka sabiedrību *Mory* sanācijas procesu.
- 7 2012. gada 31. janvārī *Tribunal de commerce de Nanterre* [Nantēras Komerctiesa] (Francija) sāka *Financière Sernam* un *Sernam Services* sanācijas procesu.
- 8 2012. gada 3. februārī *Tribunal de commerce de Pontoise* [Pontuāzas Komerctiesa] (Francija) uzsāka *Aster* likvidācijas procesu, tai turpinot savu darbību.
- 9 2012. gada 9. martā Komisija pieņēma Lēmumu 2012/398/ES par Valsts atbalstu [Nr.] SA.12522 (C 37/08) - Francija - Lēmuma “*Sernam 2*” piemērošana (OV L 195, 19. lpp.; turpmāk tekstā – “lēmums *Sernam 3*”). Šī lēmuma rezolūtivās daļas 1. pantā norādīts, ka *Sernam* grupa ir guvusi labumu no nelikumīga un ar iekšējo tirgu nesaderīga atbalsta (turpmāk tekstā – “attiecīgais atbalsts”). Saskaņā ar šīs rezolūtivās daļas 2. pantu Francijas Republikai ir pienākums no šīs grupas atgūt attiecīgo atbalstu.
- 10 Tajā pašā dienā *Sernam* grupas maksātnespējas administratoram tika nosūtīti divi pārņemšanas piedāvājumi, no kuriem vienu iesniegusi *Geodis Calberson* (turpmāk tekstā – “*Calberson*”) – grupas *Geodis* (turpmāk tekstā – “*Geodis*”) meitasuzņēmums, kas darbojas kurjersūtījumu nozarē, otru –

BMV. Calberson iesniegtajā pārņemšanas piedāvājumā bija izvirzīts nosacījums, ka “nekāds pienākums un it īpaši nekāds pienākums pilnībā vai daļēji atmaksāt [attiecīgo] atbalstu, kas izmaksāts [*Sernam* grupai], nevar tikt nodots kopā ar pārņemtajiem aktīviem vai ar pārņemšanas faktu, vai arī tikt uzlikts pārņēmējam”. *BMV* iesniegtajā piedāvājumā šāds nosacījums nebija iekļauts, bet tajā bija norādīts, ka tas nav nodalāms no *Calberson* iesniegtā piedāvājuma un zaudēs spēku, ja *Calberson* piedāvājums tiks noraidīts.

- 11 2012. gada 23. martā Francijas Republika lūdza Komisiju apstiprināt, ka pienākums atmaksāt attiecīgo atbalstu netiks attiecināts uz *Geodis* un uz *BMV* gadījumā, ja tās pārņems daļu grupas *Sernam* aktīvu.
- 12 Strīdīgajā lēmumā Komisija Francijas Republikai norādīja, ka uz *Geodis* un uz *BMV* nav jāattiecinā [atbalsta] atmaksāšanas pienākums, kas *Sernam* grupai uzlikts ar lēmuma *Sernam* 3 2. pantu, jo nepastāv saimnieciskā pēctecība starp *Sernam* grupu un abām potenciālajām pārņēmējām. Strīdīgā lēmuma 54. punktā Komisija ir precizējusi, ka tas neattiecas uz to, cik saprātīgi ir vai nav pārņēmēju ieguldījumi attiecībā uz atsevišķu *Sernam* grupas aktīvu pārņemšanu, un ka tādējādi tajā nav nekas iepriekš izlemts par šo ieguldījumu vērtējumu saistībā ar LESD 107. panta 1. punktu.
- 13 2012. gada 10. aprīlī *Calberson* iesniedza *Sernam* grupas maksātnespējas administratoram jaunu pārņemšanas piedāvājumu, kurš neietvēra tās sākotnējo piedāvājumu ietekmējošo nosacījumu.
- 14 2012. gada 13. aprīlī *Tribunal de commerce de Nanterre* apstiprināja *Calberson*, kā arī *BMV* iesniegtos pārņemšanas piedāvājumus un izdeva rīkojumu nodot tām atsevišķus *Sernam Services* aktīvus, tiem nonākot lietošanā 2012. gada 7. maijā.
- 15 2012. gada 10. jūlijā *Tribunal de commerce de Bobigny* sāka sabiedrību *Mory* likvidācijas procesu.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 16 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 17. decembrī, apelācijas sūdzības iesniedzējs cēla prasību atcelt strīdīgo lēmumu.
- 17 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 25. martā, Komisija uzvirzīja iebildi par nepieņemamību, pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktu, ar pamatojumu, pirmkārt, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas nav pierādījušas, ka tām ir interese celt prasību par strīdīgo lēmumu, un, otrkārt, ka šis lēmums tās neskar individuāli LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.
- 18 Atbilstoši pārsūdzētajam rīkojumam Vispārējā tiesa nolēma, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas nav pamatojušas savu interesi celt prasību par strīdīgo lēmumu un ka tādējādi to prasība ir jāatzīst par nepieņemamu šī iemesla dēļ vien, un ka nav vajadzības pārbaudīt Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību, kas pamatota ar to, ka strīdīgais lēmums apelācijas sūdzības iesniedzējas neskar individuāli. Konkrēti, Vispārējā tiesa uzskatīja, ka ne prasība, ko sabiedrības *Mory* 2007. gada 25. aprīlī cēlušas *Tribunal administratif de Paris* [Parīzes Administratīvā tiesa] (Francija) ar mērķi panākt, ka attiecīgais atbalsts tiek atgūts, ne prasība, ko tās 2013. gada 7. maijā cēlušas *Tribunal de commerce de Paris* [Parīzes Komerctiesa] ar mērķi panākt, ka *Sernam* grupa un *Geodis* atlīdzina zaudējumus, ko šīs sabiedrības apelācijas sūdzības iesniedzējam esot nodarījušas, nevar tām radīt šādu interesi.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

- 19 Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai apelācijā ir šādi:
 - atcelt pārsūdzēto rīkojumu;

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai izskatīšanai pēc būtības un
- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

- 20 Komisija lūdz apelācijas sūdzību noraidīt un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 21 Ar aktu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 19. maijā, *Calberson*, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. panta otro daļu, lūdza iespēju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 22 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 27. februāra rīkojumu šis lūgums tika noraidīts.

Par lūgumu atkārtoti sākt mutvārdu procesu

- 23 Pēc ģenerālvokāta secinājumu sniegšanas apelācijas sūdzības iesniedzējas ar 2015. gada 29. jūnijā Tiesas kancelejā iesniegtu dokumentu lūdza, lai tiktu izdots rīkojums atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu. Šī lūguma pamatojumam tās būtībā apgalvo, ka jaunie argumenti, ko ģenerālvokāts izvirzījis savos secinājumos, attiecas it īpaši uz strīdīgā lēmuma kvalifikāciju saistībā ar tiesībām celt prasību LESD 263. panta izpratnē un ka šo argumentu ietekme uz apelācijas izskatīšanu pelna uz sacikstes principu balstītu debašu noturēšanu gadījumā, ja Tiesa nolemtu lietā taisīt galīgo spriedumu.
- 24 Jāatgādina, ka Tiesas statūtos un Reglamentā lietas dalībniekiem nav paredzēta iespēja iesniegt apsvērumus par ģenerālvokāta sniegtajiem secinājumiem (skat. spriedumu *Vnuk*, C-162/13, EU:C:2014:2146, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 25 Atbilstoši LESD 252. panta otrajai daļai ģenerālvokāta pienākums ir, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē izteikt pamatotus secinājumus lietās, kurās saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtiem ir vajadzīga ģenerālvokāta piedalīšanās. Tiesai nav saistoši nedz ģenerālvokāta secinājumi, nedz šo secinājumu pamatojums (skat. spriedumu Komisija/*Parker Hannifin Manufacturing* un *Parker-Hannifin*, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, 29. punkts, kā arī tajā minēto judikatūru).
- 26 Tādējādi viena lietas dalībnieka nepieņemšana ģenerālvokāta secinājumiem, lai kādi arī būtu viņa šajos secinājumos aplūkoti jautājumi, pati par sevi nevar būt mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu pamatojošs iemesls (spriedums *E.ON Energie*/Komisija, C-89/11 P, EU:C:2012:738, 62. punkts).
- 27 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 83. pantu Tiesa jebkurā brīdī, uzklusījusi ģenerālvokātu, var izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu, it īpaši, ja tā uzskata, ka tā nav pietiekami informēta, vai arī ja lieta ir jāizskata, pamatojoties uz argumentu, kuru lietas dalībnieki vai Tiesas statūtu 23. pantā minētās ieinteresētās personas nav apspriedušas (spriedums *Nordzucker*, C-148/14, EU:C:2015:287, 24. punkts).
- 28 Tā tas nav šajā gadījumā. Apelācijas sūdzības iesniedzējas un Komisija gan tiesvedības rakstveida, gan mutvārdu daļas laikā ir izklāstījušas visus savus prasījumus pamatojošos argumentus par faktiem un tiesībām, tostarp par tiesībām celt prasību LESD 263. panta izpratnē. Tādējādi Tiesa, uzklusījusi ģenerālvokātu, uzskata, ka tai ir visa vajadzīgā informācija, lai pieņemtu nolēmumu, un ka šī informācija ir bijusi tajā notikušo debašu priekšmets.
- 29 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Tiesa uzskata, ka nav pamata atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu.

Par apelācijas sūdzību

- 30 Savas apelācijas sūdzības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza divus pamatus. Pirmais ir par to, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, novērtējot to interesi celt prasību atcelt strīdīgo lēmumu. Otrais ir balstīts uz to, ka esot pārkāpta LESD 263. panta ceturtais daļa, jo Vispārējā tiesa neesot konstatējusi, ka šis lēmums apelācijas sūdzības iesniedzējas skar tieši un individuāli.
- 31 Ievadam apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka neesot robežšķirtnes starp intereses celt prasību jēdzienu un “tiesas un individuālas skaršanas” jēdzienu. Šie abi jēdzieni pat pilnībā sakrīt attiecībā uz tādas prasības pieņemamības vērtējumu, kuru cēlis lietas dalībnieks, kas nav lēmuma adresāts LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē. Būtu nelogiski uzskatīt, ka personai, kuru lēmums skar tieši un individuāli, nebūtu intereses celt prasību. Tāpat būtu neiedomājami, ka personai varētu būt interese celt prasību, ja lēmums to neskar tieši un individuāli. Uzskatīdama, ka šie divi jēdzieni ir atšķirīgi, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi LESD 263. panta ceturto daļu. Pierādījums, ka persona ir tieši un individuāli skarta, pats par sevi esot pietiekams, lai pierādītu tās celtās prasības pieņemamību.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 32 Ar savu pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas Vispārējai tiesai pārmet, ka tā ir pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, veicot pārbaudi, kas tai lika secināt, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas nav pierādījušas savu interesi celt prasību atcelt strīdīgo lēmumu.
- 33 Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējās tiesas argumentācijā ir pieļautas zināmas pretrunas un kļūdas tiesību piemērošanā, tai pārsūdzētā rīkojuma 29.–35. punktā uzskatot, ka *Mory* piedalīšanās administratīvajā procedūrā pirms lēmuma *Sernam 2* pieņemšanas tai nevarēja radīt interesi celt prasību.
- 34 Vispirms Vispārējā tiesa esot nonākusi pretrunās, jo pārsūdzētā rīkojuma 31. punktā, lai pamatotu savu lēmumu, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām neesot intereses celt prasību, atsaukusies uz judikatūru valsts atbalsta jomā, saskaņā ar kuru prasītājam vienmēr ir jāpierāda, ka lēmums par valsts atbalsta saderību var ietekmēt tā stāvokli tirgū, šī rīkojuma 57. punkta tā ir apgalvojusi, ka Komisija strīdīgajā lēmumā nav lēmusi par iespējamā atbalsta esamību un saderību, pamatojoties uz LESD 108. pantu.
- 35 Turpinot pārsūdzētā rīkojuma 33. punktā ietvertais Vispārējās tiesas uzskats, ka jautājums par nesaderīgā atbalsta atgūšanas noteikumiem attiecas vienīgi uz Komisiju un attiecīgo dalībvalsti, principā nepieļautu, ka lietas dalībniekam, izņemot šo dalībvalsti, kuram ir interese attiecībā uz lēmumu, ar kuru ir uzdots atbalstu atgūt, būtu interese celt prasību par lēmumu par atbalsta atgūšanas noteikumiem. Šī pieeja esot pretrunā LESD 263. panta ceturtais daļas normām, saskaņā ar kurām prasību par lēmumu var celt jebkura persona, kuru šis lēmums skar tieši un individuāli.
- 36 Visbeidzot Vispārējā tiesa saglabājot sajukumu starp, pirmkārt, “intereses celt prasību” un “skartās personas” jēdzieniem un, otrkārt, attiecībā uz strīdīgā lēmuma raksturu, jo pārsūdzētajā rīkojumā tas kvalificēts gan kā *sui generis* lēmums, gan kā lēmums, kas attiecas vienīgi uz atbalsta atgūšanas noteikumiem, gan arī gan kā lēmums par nesaderīgā atbalsta nodošana pastāvēšanu vai nepastāvēšanu un lēmuma par atgūšanu apiešanu. Ar šo sajaukšanu ir gribēts izvairīties no tā fakta atklāšanas, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētajā rīkojumā nav izmantojusi tādu pašu pieeju kā spriedumā *Ryanair* /Komisija (T-123/09, EU:T:2012:164) izmantotā.

- 37 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas vērtējumā, pārsūdzētā rīkojuma 36.–51. punktā nosprieždama, ka prasības, kas celtas valsts tiesās, lai panāktu atbalsta atgūšanu un zaudējumu atlīdzināšanu, tam nerada interesi celt prasību Savienības tiesā.
- 38 Vispirms apelācijas sūdzības iesniedzējas šajā ziņā apgalvo, ka Vispārējā tiesa kļūdaini nospriedusi, ka interesi celt prasību par Savienības lēmumu pamato vienīgi iespēja lietas dalībniekam celt valsts tiesās prasību atlīdzināt zaudējumus. Šī interese varētu arī izrietēt no prasības, kura ir vērsta uz to, lai attiecīgā dalībvalsts faktiski atgūtu atbalstu. Šajā lietā *Mory* ir cēlusi šādu prasību *Tribunal administratif de Paris*, lai piespiestu Francijas valsti atgūt attiecīgo atbalstu no visiem tā turpmākajiem saņēmējiem, tostarp *Geodis*. Ne Komisija, ne Vispārējā tiesa nevarot apstrīdēt nozīmīgumu un apelācijas sūdzības iesniedzēju interesi šajā tiesvedībā, jo tā ir likumīgi ierosināta un turpinās.
- 39 Turpinot apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini uzskatījusi, ka to interese celt prasību nav pierādīta tāpēc, ka tās daudzus gadus nav darījušas neko, lai panāktu, ka tiek atlīdzināti zaudējumi, kas izriet no konkurences izkropļojuma, ko izraisījis minētais atbalsts. Prasības atlīdzināt zaudējumus celšana *Tribunal de commerce de Paris* ir kļuvusi iespējama tikai pēc tam, kad tika pieņemts lēmums *Sernam 3*, ar ko atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu. Turklāt par šo prasību tika paziņots prasības pieteikumā Vispārējā tiesā, un tā celta pirms pārsūdzētā rīkojuma pieņemšanas. Jebkurā gadījumā Vispārējā tiesa nevarot aizstāt valsts tiesas vērtējumu ar savu vērtējumu par pret *Geodis* vērstās prasības atlīdzināt zaudējumus pamatotību un uzskatīt, ka šī prasība ir lemta neveiksmei un ka tajā celtās prasības atcelt tiesību aktu iznākums neietekmēs valsts tiesās izskatāmas prasības par zaudējumu atlīdzību iznākumu.
- 40 Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka valsts tiesā pret *Geodis* celtā prasība par zaudējumu atlīdzināšanu ir leģitīma, jo *Geodis* esot jāuzskata par faktiski attiecīgā atbalsta saņēmēju un tādējādi par parādnieci attiecībā uz pienākumu atlīdzināt šī atbalsta piešķiršanas radītās nelabvēlīgās sekas sabiedrībām *Mory* solidāri ar minētā atbalsta turpmākajiem saņēmējiem un tā piešķirēju – *Société nationale des chemins de fer français (SNCF)*. Turklāt, ja strīdīgais lēmums tiktu atcelts, apelācijas sūdzības iesniedzējas valsts tiesā varētu pret *Geodis* atsaukties uz Francijas tiesību teoriju par t.s. “nepamatotu iedzīvošanos”.
- 41 Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas Vispārējai tiesai pārmet, ka tā esot noliegusi *Superga Invest* interesi celt prasību, atteikdamās uzskatīt, ka šī interese izriet no sabiedrību *Mory* – kurām *Superga Invest* ir galvenā akcionāre – intereses celt prasību.
- 42 Ceturtkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas Vispārējai tiesai pārmet, ka pārsūdzētā rīkojuma 54.–58. punktā tā nospriedusi, ka tām netika liegtas to procesuālās tiesības panākt, ka tiek sāka formāla izmeklēšanas procedūra atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam.
- 43 Vispirms apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka, lai gan tās bija vērsušās Komisijā, norādot uz plānotās cesijas radīto apiešanas risku, šī iestāde, pieņemot strīdīgo lēmumu, esot izvairījusies sākt padziļinātas pārbaudes procedūru un esot aizskārusi apelācijas sūdzības iesniedzēju procesuālās tiesības. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzējam esot liegta iespēja panākt, ka tiek veikta padziļināta pārbaude – nevis attiecībā uz jaunu atbalstu, bet gan uz lēmuma *Sernam 3* ļaunprātīgu piemērošanu.
- 44 Turpinot apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka Vispārējā tiesa ar nodomu izvairījusies pārbaudīt, vai strīdīgais lēmums tās skāra tieši un individuāli, lai izvairītos no jautājuma par šī strīdīgā lēmuma raksturu, kuru Komisija bija kvalificējusi kā *sui generis* lēmumu. Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējas šis lēmums skar individuāli, tās ir tiesīgas pret to vērsties, lai Vispārējā tiesa pārliecinātos, vai Komisija bija kompetenta šo lēmumu pieņemt, neraugoties uz juridiskā pamata trūkumu.
- 45 Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzējas Vispārējai tiesai pārmet, ka tā pārsūdzētā rīkojuma 33. punktā uzskatījusi, ka, tā kā tas attiecas nevis uz valsts atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, bet gan uz attiecīgā atbalsta atgūšanas noteikumiem, tas attiecas vienīgi uz Komisiju un dalībvalsti, kurai ir

atgūšanas pienākums. Pārbaudāmais jautājums esot nevis jautājums par to, vai *Geodis* ir piešķirts jauns atbalsts, bet gan par to, vai ar apstākļiem, kādos *Geodis* vajadzēja pārņemt *Sernam* grupas aktīvus, ir notikusi lēmuma *Sernam 3* pareiza piemērošana vai, gluži pretēji, šī lēmuma ļaunprātīga piemērošana. Tā kā atgūšanas noteikumi var veidot lēmuma par atbalsta atgūšanu ļaunprātīgu piemērošanu, Komisijai, ja tai šajā ziņā ir nopietnas šaubas, būtu jāuzsāk formāla izmeklēšanas procedūra.

- 46 Komisija uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju apgalvojumi ir nepamatoti divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, prasības atcelt tiesību aktu iesniegšanas brīdī sabiedrības *Mory* bija likvidācijas procesa un tādējādi vairs nekonkurēja ne ar vienu uzņēmumu. Otrkārt, nepastāvot reāla interese valsts tiesā celtas prasības atlīdzināt zaudējumus ietvaros panākt strīdīgā lēmuma atcelšanu konkurences traucējumu dēļ, ko tās pieredzējušas pagātnē.
- 47 Komisija ievadam apgalvo, ka šī pamata ietvaros pirmām un ceturtām kārtām izvirzītie argumenti ir saistīti nevis ar apelācijas sūdzības iesniedzēju interesi celt prasību, bet gan ar to tiesībām celt prasību. Tādējādi ar šiem argumentiem nevarot pierādīt šādu interesi celt prasību pret strīdīgu lēmumu.
- 48 Atlikušajā daļā Komisija uzskata, ka ne prasība par atgūšanu, ne prasība atlīdzināt zaudējumus, kas celtas valsts tiesās, apelācijas sūdzības iesniedzējam nerada interesi celt prasību Savienības tiesā.
- 49 Attiecībā uz pirmo no šīm prasībām, kas celta *Tribunal administratif de Paris*, Komisija apgalvo, ka, tā kā sabiedrības *Mory* pastāv tikai to likvidācijas nolūkos, ir izslēgts, ka tās varētu rast interesi celt prasību tajā, ka, pateicoties attiecīgā atbalsta atgūšanai, tiktu atjaunots to konkurences stāvoklis. Savā prasības pieteikumā Vispārējā tiesā apelācijas sūdzības iesniedzējas turklāt esot minējušas vienīgi iespēju celt prasību atlīdzināt zaudējumus, mēģinādamas pamatot interesi celt prasību. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzējam nav tiesību apelācijas stadijā izvirzīt argumentu, ka prasība par atbalsta atgūšanu attiecas arī uz tā atgūšanu no *Geodis*. Šī prasības attiecināšana esot notikusi tikai pēc pārsūdzētā rīkojuma pasludināšanas, un pieteikumā par lietas ierosināšanu Vispārējā tiesā šis arguments neesot minēts.
- 50 Pakārtoti Komisija uzskata, ka nekādi nav pierādīts tas, ka šai prasībai *Tribunal administratif de Paris* ir pamats un ka pastāv jebkāda iespēja, ka tā būtu sekmīga valsts tiesībās. Turklāt, kā uzskata šī iestāde, šķiet, ka pēc lēmuma *Sernam 3* pieņemšanas šī valsts tiesa ir nodomājusi izdot rīkojumu par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas. Tiklīdz Komisija, kā šajā lietā, pieņem lēmumu, kurā atzīst attiecīgo atbalstu par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un uzdod to atgūt, kā tas ir šajā lietā, tiesvedībai, kas pirms tam sāka valsts tiesā, zūdot priekšmets.
- 51 Attiecībā uz otro no šīm prasībām, kas celta *Tribunal de commerce de Paris*, Komisija apgalvo, ka, lai pamatotu interesi panākt Komisijas lēmuma atcelšanu, nav pietiekami, ka prasītājs Savienības tiesā atsauca uz jebkādu prasību par zaudējumu atlīdzību, kas nākotnē var tikt celta vai attiecīgā gadījumā jau ir celta valsts tiesā, ar pamatojumu, ka Savienības tiesas veikta šī lēmuma atcelšana palielinot iespējamību, ka to prasība atlīdzināt zaudējumus būs sekmīga, turklāt nepierādot, ka ir saprātīgs pamats uzskatīt, ka tā tiks apmierināta, ja Komisijas lēmums tiks atcelts. Šajā ziņā, lai gan Vispārējai tiesai nav jāaizstāj valsts tiesa, lai lemtu par valsts tiesā izskatāmās prasības atlīdzināt zaudējums pamatotību, tai tomēr ir jāpārbauda, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas ir pierādījušas patiesu interesi prasīt Komisijas lēmuma atcelšanu, lai pamatotu šo prasību atlīdzināt zaudējumus.
- 52 Šajā gadījumā Komisija uzskata, ka šādi pierādījumi netika sniegti. Vispārējās tiesas vērtējums par to esot pareizs, turklāt tas ir fakts jautājums, kas nav pakļauts Tiesas pārbaudei apelācijas ietvaros. Apelācijas sūdzības iesniedzējas savu prasību atlīdzināt zaudējumus esot iesniegušas vienīgi tāpēc, lai atbildētu uz Komisijas argumentiem tās iebildē par nepieņemamību vairāk nekā gadu pēc lēmuma *Sernam 3* pieņemšanas. Kas attiecas uz iespēju pret *Geodis* atsaukties uz argumentu, kurš pamatots ar Francijas tiesību teoriju par t.s. “nepamatotu iedzīvošanos”, tad tas pirmo reizi esot izvirzīts apelācijā un šī iemesla dēļ ir acīmredzami nepieņemams. Katrā ziņā šīs teorijas pamatojumam neesot sniegts neviens nopietns arguments.

53 Visbeidzot Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 53. punktā pamatoti ir atzinusi, ka, tā kā sabiedrības *Mory* vairs nedarbojas, tām nevarēja rasties nekādas konkurences problēmas, no kuru sekām ciestu *Superga Invest*.

Tiesas vērtējums

54 Ar pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, uzskatidama, ka tās nav pierādījušas savu interesi celt prasību atcelt strīdīgo lēmumu LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.

55 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru prasība atcelt tiesību aktu, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja šādai personai ir interese, lai pārsūdzētais akts tiktu atcelts. Šāda interese prasa, lai pārsūdzētā akta atcelšanai pašai par sevi var būt tiesiskas sekas un tādējādi prasības rezultātā var rasties priekšrocības lietas dalībniekam, kurš to ir cēlis (šajā ziņā skat. it īpaši spriedumus Komisija/*Koninklijke FrieslandCampina*, C-519/07 P, EU:C:2009:556, 63. punkts; *ACEA*/Komisija, C-319/09 P, EU:C:2011:857, 67. punkts; *Stichting Woonpunt* u.c./Komisija, C-132/12 P, EU:C:2014:100, 67. punkts, kā arī *Stichting Woonlinie* u.c./Komisija, C-133/12 P, EU:C:2014:105, 54. punkts).

56 Prasītāja interesei celt prasību jābūt tādai, kas ir radusies un pastāvoša (šajā ziņā skat. spriedumus Komisija/*Koninklijke FrieslandCampina*, C-519/07 P, EU:C:2009:556, 65. punkts, un *Planet*/Komisija, C-564/13 P, EU:C:2015:124, 34. punkts). Tā nevar attiekties uz hipotētisku situāciju nākotnē (šajā ziņā skat. spriedumus *Strogili*/Revīzijas palāta, 204/85, EU:C:1987:21, 11. punkts, kā arī *Cañas*/Komisija, C-269/12 P, EU:C:2013:415, 16. un 17. punkts).

57 Šai interesei, ņemot vērā prasības priekšmetu, ir jāpastāv prasības celšanas brīdī, jo pretējā gadījumā prasība būtu nepieņemama, un ir jāturpina pastāvēt līdz tiesas nolēmuma pasludināšanai, pretējā gadījumā tiesvedība ir jāizbeidz pirms sprieduma pasludināšanas (šajā ziņā skat. spriedumus *Abdulrahim*/Padome un Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 61. punkts, kā arī *Cañas*/Komisija, C-269/12 P, EU:C:2013:415, 15. punkts).

58 Tādējādi interese celt prasību ir jebkuras prasības galvenais un pirmais nosacījums (šajā ziņā skat. rīkojumu *S.*/Komisija, 206/89 R, EU:C:1989:333, 8. punkts, un spriedumu *Andechser Molkerei Scheitz* /Komisija, C-682/13 P, EU:C:2015:356, 27. punkts).

59 Turklāt tādas prasības pieņemamība, kuru fiziska vai juridiska persona atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai cēlusi par tiesību aktu, kura adresāte tā nav, ir pakārtota nosacījumam, ka šai personai ir jāatzīst tiesības celt prasību, kas notiek divos gadījumos. Pirmkārt, šādu prasību var celt ar nosacījumu, ka šis akts to skar tieši un individuāli. Otrkārt, attiecīgā persona var celt prasību par reglamentējošu aktu, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem, ja tas to skar tieši (šajā ziņā skat. it īpaši spriedumus *Telefónica*/Komisija, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 19. punkts, un *Stichting Woonpunt* u.c./Komisija, C-132/12 P, EU:C:2014:100, 44. punkts).

60 Šajā lietā jākonstatē, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 59. punktā ir atzinusi, ka prasība atcelt strīdīgo lēmumu, kuru apelācijas sūdzības iesniedzējas ir cēlušas atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai, ir nepieņemama tikai tāpēc vien, ka tās nav pamatojušas savu interesi celt prasību, turklāt nepārbaudījusi, vai šim apelācijas sūdzības iesniedzējam bija arī tiesības celt prasību šīs pašas tiesību normas izpratnē.

61 Šādos apstākļos šķiet, ka iemesli, kuru dēļ Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 29.–35. un 55.–58. punktā uzskatīja, ka, pirmkārt, strīdīgais lēmums *Mory* neskāra tieši un, otrkārt, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam tāpēc, ka netika sākota formāla izmeklēšanas procedūra atbilstoši LESD

108. panta 2. punktam, netika liegtas to procesuālas tiesības, nav tādi, kas varētu pamatot šī rīkojuma rezolutīvo daļu, jo šie iemesli ir saistīti nevis ar intereses celt prasību, bet gan ar tiesību celt prasību pārbaudi, ko Vispārējā tiesa turklāt pati ir norādījusi šī rīkojuma 30. un 34. punktā.
- 62 Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējas kļūdaini apgalvo, ka tas apstākļi vien, ka fiziska vai juridiska persona ir tieši un individuāli skarta, katrā ziņā pierāda tās interesi celt prasību. Kā izriet no šī sprieduma 55.–59. punkta, interese celt prasību un tiesības celt prasību ir divi nošķirti pieņemamības nosacījumi, kuri fiziskai vai juridiskai personai ir jāizpilda kumulatīvi, lai tā būtu tiesīga celt prasību atcelt tiesību aktu saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu (šajā ziņā skat. it īpaši spriedumus *Stichting Woonpunt u.c./Komisija*, C-132/12 P, EU:C:2014:100, 67. un 68. punkts, kā arī *Stichting Woonlinie u.c./Komisija*, C-133/12 P, EU:C:2014:105, 54. un 55. punkts).
- 63 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentācija to apelācijas sūdzības pirmajā pamatā, ciktāl ar to pārņemts, ka pārsūdzētajā rīkojumā uzskatīts, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām nebija tiesību celt prasību, ir jānoraida kā daļēji neefektīva un daļēji nepamatota.
- 64 Otrkārt, jāpārbauda apelācijas sūdzības iesniedzēju pirmais pamats, ciktāl tas ir vērst pret Vispārējās tiesas apsvērumiem, kas ietverti pārsūdzētā rīkojuma 36.–51. punktā un atbilstoši kuriem Vispārējā tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentu, ka to interese celt prasību šajā gadījumā izrietot no prasības, ko sabiedrības *Mory* 2007. gada 25. aprīlī cēlušas *Tribunal administratif de Paris* ar mērķi panākt attiecīgā atbalsta atgūšanu, kā arī prasības atlīdzināt zaudējumus, ko tās 2013. gada 7. maijā cēlušas *Tribunal de commerce de Paris*, lai panāktu, ka grupai *Sernam* un *Geodis* tiek piespriests atlīdzināt zaudējumus, ko tās esot nodarījušas apelācijas sūdzības iesniedzējām.
- 65 Šajā ziņā Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārsūdzētā rīkojuma 39. un 40. punktā ir norādījusi, ka valsts tiesā celtā prasība par attiecīgā atbalsta atgūšanu nav vēsta uz to zaudējumu atlīdzināšanu, kuru, kā apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, tās ir cietušas.
- 66 Otrkārt, Vispārējā tiesa, pārsūdzētā rīkojuma 41. punktā uzsvērusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas daudzus gadus nav darījušas neko, lai panāktu, ka tiek atlīdzināti zaudējumi, kas izrietot no konkurences izkropļojuma, ko izraisījis minētais atbalsts, šī rīkojuma 42.–49. punktā nosprieda, ka prasība atlīdzināt zaudējumus, ko tās ir cēlušas *Tribunal de commerce de Paris* pēc prasības atcelt tiesību aktu celšanas Savienības tiesā, tām nerada arī interesi celt prasību šajā pēdējā, jo tās nav pierādījušas, ka *Geodis* tām varēja radīt zaudējumus un ka tādējādi tām bija pamats pret to celt prasību par atbildību valsts tiesā.
- 67 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 44. un 45. punktā vispirms ir norādījusi, ka, tā kā *Sernam* grupas aktīvu pārņemšana notika datumā pēc sabiedrību *Mory* sanācības procesa sākšanas, šī pārņemšana nevarēja būt to likvidācijas iemesls un ka tādējādi *Geodis* nevar būt atbildīga par to slikto finansiālo stāvokli. Turpinājumā Vispārējā tiesa šī rīkojuma 47. punktā ir uzsvērusi, ka nebija pierādīts arī, ka *Geodis* tikai tādēļ vien, ka tā ir pārņēmusi atsevišķus *Sernam* grupas aktīvu, saskaņā ar valsts tiesībām teorētiski varētu tikt saukta pie atbildības par iespējamiem zaudējumiem, ko šī grupa radījusi apelācijas sūdzības iesniedzējām. Visbeidzot, ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda uz zaudējumiem, ko tām varējusi nodarīt *Geodis*, pārņemot noteiktus *Sernam* grupas aktīvus bez pienākuma atmaksāt attiecīgo atbalstu, Vispārējā tiesa šī rīkojuma 48. punktā ir uzskatījusi, ka, tā kā sabiedrības *Mory* kopš savas likvidācijas bija izbeigušas jebkādu saimniecisko darbību, pārņēmējs tām nevarēja nodarīt nekādus zaudējumus.
- 68 Uzreiz jānorāda, ka, lai gan, protams, vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un novērtēt faktus un principā pārbaudīt pierādījumus, ar kuriem Vispārējā tiesa ir pamatojusi šos faktus, Tiesa ir kompetenta īstenot savu pārbaudi, ciktāl Vispārējā tiesa ir kvalificējusi šo faktu juridisko dabu un ir noteikusi no tiem izrietošas tiesiskās sekas (šajā ziņā skat. spriedumu *E.ON Energie/Komisija*, C-89/11 P, EU:C:2012:738, 64. un 65. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra). Tādējādi jautājums ir par

to, vai, ņemot vērā šos faktus un pierādījumus, Savienības Tiesas veikta strīdīgā lēmuma atcelšana apelācijas sūdzības iesniedzējam saistībā ar valsts tiesās celtu prasību var radīt labumu, kas varētu pierādīt to interesi celt prasību Savienības tiesā, tas ir tiesību jautājums, kas ietilpst pārbaudē, ko Tiesa veic apelācijas ietvaros.

- 69 Jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru prasībā atcelt tiesību aktu var saglabāties interese kā pamats iespējamai prasībai saistībā ar atbildību (šajā ziņā skat. spriedumus *Könecke Fleischwarenfabrik/Komisija*, 76/79, EU:C:1980:68, 9. punkts; Francija u.c./Komisija, C-68/94 un C-30/95, EU:C:1998:148, 74. punkts; rīkojumus *Lech-Stahlwerke/Komisija*, C-111/99 P, EU:C:2001:58, 19. un 20. punkts; Komisija/*Provincia di Imperia*, C-183/08 P, EU:C:2009:136, 30. punkts, kā arī spriedumu *Abdulrahim/Padome* un Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 64. punkts).
- 70 Intereses celt prasību saglabāšanās ir jāizvērtē *in concreto*, ņemot vērā tostarp apgalvotā pārkāpuma sekas un apgalvotā kaitējuma būtību (spriedums *Abdulrahim/Padome* un Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 65. punkts).
- 71 Šajā lietā, kā būtībā izriet no pārsūdzētā rīkojuma 46. punkta, apelācijas sūdzības iesniedzēju apgalvotie zaudējumi izriet no tā, ka *Sernam* grupa desmit gadus ir saņēmusi prettiesisku un ar iekšējo tirgu nesaderīgu atbalstu, ko piešķirusi Francijas Republika un ko Komisija atbilstoši lēmumam *Sernam 3* uzdevusi atmaksāt.
- 72 Ar strīdīgo lēmumu Komisija Francijas Republiku informēja, ka šis atmaksāšanas pienākums netiks attiecināts uz *Geodis* gadījumā, ja tā pārņems daļu *Sernam* grupas aktīvu, jo, nepastāvot saimnieciskai pēctecībai, nav pierādīts, ka *Geodis* faktiski būtu izmantojusi attiecīgo atbalstu.
- 73 No tā izriet, ka, tā kā tika pieņemts šis lēmums, *Geodis*, kas pēc tam patiešām pārņēma noteiktus *Sernam* grupas aktīvus, ir pasargāta no šī atmaksāšanas pienākuma, jo tā nevar tikt uzskatīta par attiecīgā atbalsta saņēmēju.
- 74 Kā savu secinājumu 91. punktā norādījis ģenerālvokāts, šis apstāklis vien norāda uz to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam ir interese prasīt atcelt strīdīgo lēmumu, jo to valsts tiesā celtā prasība, ciktāl tā vērsta uz to, lai tiktu atlīdzināti zaudējumi, ko apelācijas sūdzības iesniedzējas, ka tās apgalvo, ir cietušas attiecīgā atbalsta piešķiršanas dēļ, ir pamatota tieši ar premisu, ka *Geodis* kā pārņēmēja var tikt uzskatīta par atbalsta saņēmēju.
- 75 Tā kā strīdīgā lēmuma atcelšanas sekas var būt, ka *Geodis* turpmāk būs uzskatāma par attiecīgā atbalsta – kura piešķiršana esot radījusi apelācijas sūdzības iesniedzēju apgalvotos zaudējumus – saņēmēju, šāda atcelšana pati par sevi var palielināt izredzes, ka tiks apmierināta *Tribunal de commerce de Paris* celtā prasība atlīdzināt zaudējumus, ciktāl tā ir vērsta pret *Geodis*, un tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzējam radīt priekšrocības saistībā ar šo prasību.
- 76 Šajā ziņā pretēji tam, ko pārsūdzētā rīkojuma 47. punktā nospriedusi Vispārējā tiesa, nevar prasīt, lai apelācijas sūdzības iesniedzējas pierādītu, ka saskaņā ar valsts tiesībām *Geodis* patiešām varētu tikt atzīta par atbildīgu par apgalvotajiem zaudējumiem tikai tādēļ vien, ka tā ir pārņēmusi *Sernam* grupas aktīvus. Savienības tiesas ziņā nav, lai pārbaudītu interesi celt tajā prasību, novērtēt atbilstoši valsts tiesībām valsts tiesā celtas prasības pamatotības iespējamību, tādējādi šī vērtējuma veikšanā aizstājot valsts tiesu. Savukārt ir nepieciešams un pietiekami, lai Savienības tiesā celta prasība atcelt tiesību aktu ar savu iznākumu varētu radīt labumu lietas dalībniekam, kurš to ir cēlis. Kā izriet no šī sprieduma 74. un 75. punkta, šajā lietā tas tā ir.
- 77 Tāpat atšķirībā no tā, ko Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā rīkojuma 48. punktā, nav nozīmes tam, ka sabiedrības *Mory* kopš savas likvidācijas bija izbeigušas jebkādu saimniecisko darbību, jo apelācijas sūdzības iesniedzēju apgalvotos zaudējumus, kā Komisija pati atzina tiesas sēdē, radīja tieši

- konkurences izkropļojumi, ko izraisīja attiecīgā atbalsta piešķiršana laikposmā, kurā – par ko nav strīda – sabiedrības *Mory* veica saimniecisko darbību attiecīgajā tirgū un tādējādi bija šī atbalsta saņēmēja konkurentes.
- 78 Šī paša iemesla dēļ nav nozīmes tam, ka *Geodis* veiktā noteiktu *Sernam* grupas aktīvu pārņemšana, tā kā tā notika pēc datuma, kad tika uzsākta sabiedrību *Mory* sanācija – kas ir apstāklis, uz ko Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā rīkojuma 44. un 45. punktā, – nav šo pēdējo sabiedrību sanācijas uzsākšanas iemesls.
- 79 Jāpiebilst, ka Komisija tāpat kļūdaini šīs apelācijas stadijā pārmet apelācijas sūdzības iesniedzējam, ka tās savu prasību atlīdzināt zaudējumus valsts tiesā cēlušas pēc to prasības atcelt tiesību aktu celšanas Vispārējā tiesā. Kā izriet no Tiesas judikatūras, kas atgādināta šī sprieduma 56. un 69. punkta, iespējamība, ka tiks celta prasība atlīdzināt zaudējumus, ir pietiekama, lai pamatotu šādu interesi celt prasību, ciktāl tā nav hipotētiska. Šajā lietā nav strīda, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas par šīs prasības atlīdzināt zaudējumus celšanu paziņoja savā prasības pieteikumā, kas iesniegts Vispārējā tiesā, un ka šī prasība, kā izriet no pārsūdzētā rīkojuma 42. punkta, patiešām tika celta pirms pārsūdzētā rīkojuma pieņemšanas.
- 80 Turklāt jāatzīst arī, ka strīdīgā lēmuma atcelšana tādējādi pati par sevi varētu radīt apelācijas sūdzības iesniedzējam priekšrocības saistībā ar to prasību, kas celta *Tribunal administratif de Paris* ar mērķi piespiest Francijas valsti atgūt attiecīgo atbalstu, jo šīs atcelšanas sekas būtu, ka *Geodis* vairs katrā ziņā nebūtu atbrīvota no atmaksāšanas pienākuma, kas izriet no strīdīgā lēmuma, un tādējādi tā atcelšana varētu palielināt izredzes, ka prasība *Tribunal administratif de Paris* tiks apmierināta.
- 81 Tādējādi Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā rīkojuma 40. punktā nospriedzama, ka šī pēdējā minētā prasība nebija tāda, kas apelācijas sūdzības iesniedzējam varētu radīt interesi celt prasību, tikai tādēļ vien, ka tā nebija vērsta uz to, lai tiktu atlīdzināti it kā nodarītie zaudējumi, jo, kā savu secinājumu 40. punkta norādījis ģenerālvokāts, interese celt prasību var izrietēt no jebkuras prasības valsts tiesā, saistībā ar kuru Savienības tiesā apstrīdētā akta iespējamā atcelšana var sniegt prasītājam priekšrocību.
- 82 Šajā ziņā Komisija kļūdaini apgalvo, ka prasība, kuru apelācijas sūdzības iesniedzējas cēlušas *Tribunal administratif de Paris*, nevar pamatot apelācijas sūdzības iesniedzēju interesi celt prasību Savienības tiesā, jo šī prasība ir vērsta vienīgi uz to, lai attiecīgais atbalsts tiktu atgūts nevis no *Geodis*, bet gan no *Sernam* grupas. No Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem skaidri izriet, ka šī prasība attiecas uz attiecīgā atbalsta turpmākajiem saņēmējiem. Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējas turklāt šo savu prasību attiecināšanu skaidri pieminējušas savos procesuālajos rakstos Vispārējā tiesā, jānoraida Komisijas iebilde par nepieņemamību, ko tā izvirzījusi ar pamatojumu, ka šīs apelācijas sūdzības iesniedzēju arguments netika izvirzīts tiesvedībā Vispārējā tiesā.
- 83 Turklāt, lai gan nevar izslēgt, ka lēmuma *Sernam 3* pieņemšana, ciktāl ar to uzdots atgūt attiecīgo atbalstu, vai sabiedrību *Mory* saimnieciskās darbības izbeigšana attiecīgā gadījumā var ietekmēt apelācijas sūdzības iesniedzēju interesi celt prasību *Tribunal administratif de Paris*, šis apstāklis savukārt, pretēji Komisijas it īpaši tiesas sēdē apgalvotajam, ne mazākajā mērā neietekmē šo pašu apelācijas sūdzības iesniedzēju interesi celt prasību Savienības tiesā, jo tajā celtā prasība ar savu iznākumu var ietekmēt valsts tiesā celtās prasības, kas vērsta uz to, lai tiktu panākta attiecīgā atbalsta atgūšana, iznākumu.
- 84 No iepriekš minētā un it īpaši šī sprieduma 77., 78. un 83. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā arī, pārsūdzētā rīkojuma 52.–54. punktā nospriedzama, ka *Superga Invest* kā sabiedrību *Mory* galvenā akcionāre nav pierādījusi savu interesi celt prasību, jo, tā kā šīs pēdējās minētās sabiedrības vairs nedarbojās, tām nevarēja rasties nekādas konkurences problēmas, no kuru sekām ciestu *Superga Invest*. Tā kā *Superga Invest* interese celt prasību sakrīt ar sabiedrību *Mory* interesi, arī tai to pašu iemeslu dēļ ir šāda interese celt prasību Savienības tiesā.

- 85 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, jāatzīst, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nosprieždama, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas nav pierādījušas savu interesi celt prasību LESD 263. panta ceturrtās daļas izpratnē, lai panāktu strīdīgā lēmuma atcelšanu.
- 86 Šādos apstākļos jāatzīst, ka pirmais pamats, ko apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzījušas savas apelācijas sūdzības pamatojumam, ir pamatots.
- 87 Tādējādi pārsūdzētais rikojums ir jāatceļ un nav jāpārbauda otrais pamats, kuru apelācijas sūdzības iesniedzējas ir izvirzījušas savas apelācijas sūdzības pamatošanai.

Par prasību Vispārējā tiesā

- 88 Atbilstoši Tiesas statūtu 61. pantam, ja apelācija ir pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu. Tā var pati pieņemt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma pieņemšanai Vispārējā tiesā.
- 89 Šajā lietā Tiesa uzskata, ka tās rīcībā ir vajadzīgā informācija, lai taisītu galīgo spriedumu par iebildi par nepieņemamību, ko Komisija izteikusi tiesvedībā pirmajā instancē.
- 90 Pirmkārt, šī sprieduma 74.–85. punktā izklāstīto iemeslu dēļ ir jānoraida šī iepilde par nepieņemamību, ciktāl ar to tiek apgalvots, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām nav intereses celt prasību.
- 91 Otrkārt, ciktāl ar šo iebildi tiek pārmests, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām nav tiesību celt prasību, ir jāatgādina, kā jau norādīts šī sprieduma 59. punktā, ka LESD 263. panta ceturtajā daļā ir paredzēti divi gadījumi, kad fiziskai vai juridiskai personai tiek atzītas tiesības celt prasību par tādu Savienības tiesību aktu, kuras adresāte tā nav. Pirmkārt, šādu prasību var celt ar nosacījumu, ka šis akts to skar tieši un individuāli. Otrkārt, attiecīgā persona var celt prasību par reglamentējošu aktu, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem, ja tas to skar tieši.
- 92 Tā kā strīdīgais lēmums, kurš ir adresēts Francijas Republikai, nav reglamentējošs akts atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai, jo strīdīgais lēmums nav vispārpiemērojams (šajā ziņā skat. spriedumu *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Parlaments un Padome, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 56. punkts), ir jāpārbauda, vai šis lēmums apelācijas sūdzības iesniedzējas skar tieši un individuāli šīs tiesību normas izpratnē.
- 93 Atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai citas personas, kas nav lēmuma adresāti, var uzskatīt par individuāli skartām tikai tad, ja šis lēmums tās skar dažu tām specifisku īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura tās raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu, un tādēļ tās individuāli izceļ, līdzīgi kā šī lēmuma adresātu (skat. it īpaši spriedumus *Plaumann*/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, 223. lpp.; *Sniace*/Komisija, C-260/05 P, EU:C:2007:700, 53. punkts; *3F*/Komisija, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 29. punkts, kā arī *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 63. punkts).
- 94 Tā kā prasība pirmajā instancē attiecas uz Komisijas lēmumu valsts atbalsta jomā, ir jānorāda, ka LESD 108. pantā paredzētās valsts atbalsta kontroles procedūras ietvaros ir jānošķir, pirmkārt, šī panta 3. punktā paredzētais atbalsta iepriekšējās izskatīšanas posms, kura vienīgais mērķis ir ļaut Komisijai formulēt savu pirmo nostāju par attiecīgā atbalsta pilnīgu vai daļēju saderīgumu, un, otrkārt, šī panta 2. punktā paredzētais pārbaudes posms. Tikai saistībā ar šo pēdējo minēto izmeklēšanu, kuras mērķis ir Komisijas pilnīga informēšana par visiem lietas faktiem, Līgums noteic Komisijai pienākumu informēt ieinteresētās puses, lai tās varētu iesniegt savus apsvērumus (skat. it īpaši spriedumu *3F* /Komisija, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 95 No tā izriet, ka, ja, neuzsākot LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru, Komisija ar lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz šā paša panta 3. punktu, atzīst, ka atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, personas, uz kurām attiecas šis procesuālās garantijas, to izpildi var

- nodrošināt tikai tad, ja tās var apstrīdēt šo lēmumu Savienības tiesā. Šī iemesla dēļ ieinteresētās puses LESD 108. panta 2. punkta izpratnē celta prasība par šāda lēmuma atcelšanu ir atzīstama par pieņemamu, ja tās iesniedzējs ar šīs prasības palīdzību vēlas aizsargāt procesuālās tiesības, kas tam ir saskaņā ar iepriekš minēto tiesību normu (šajā ziņā skat. it īpaši spriedumus *3F/Komisija*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 31. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī *Komisija/Kronoply* un *Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 47. punkts).
- 96 Tiesai ir bijusi iespēja precizēt, ka par šādām ieinteresētajām pusēm ir uzskatāmas personas, uzņēmumi vai apvienības, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums, tas ir, it īpaši tie uzņēmumi, kas ir šī atbalsta saņēmēju konkurenti, un arodapvienības (skat. it īpaši spriedumu *3F/Komisija*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 97 Savukārt, ja prasītājs apstrīd atbalsta izvērtējuma lēmuma, kas pieņemts, pamatojoties uz LESD 108. panta 3. punktu vai formālās izmeklēšanas procedūras beigās, pamatotību, tikai tas vien, ka to var uzskatīt par ieinteresēto pusi šī panta 2. punkta izpratnē, nav pietiekams, lai atzītu prasību par pieņemamu. Prasītājam ir jāpierāda, ka tam ir īpašs statuss šī sprieduma 93. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē. Šāds īpašs statuss prasītājam tostarp būs tad, ja atbalsts, kas ir attiecīgā lēmuma priekšmets, ir būtiski ietekmējis prasītāja stāvokli tirgū (šajā ziņā skat. it īpaši spriedumus *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, EU:C:2005:761, 37. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī *British Aggregates/Komisija*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 30. punkts).
- 98 Šajā ziņā it īpaši ir atzīts, ka Komisijas lēmums par formālās izmeklēšanas procedūras izbeigšanu individuāli skar ne tikai uzņēmumu, kurš ir saņēmis atbalstu, bet arī ar to konkurējošos uzņēmumus, kas aktīvi līdzdarbojušies šajā procedūrā, ja atbalsta pasākums, kas ir apstrīdētā lēmuma priekšmets, būtiski ietekmē to stāvokli tirgū (skat. spriedumu *Sniace/Komisija*, EU:C:2007:700, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 99 Attiecībā uz šādas ietekmes konstatēšanu Tiesai ir bijusi iespēja precizēt, ka ar to apstākli vien, ka tāds tiesību akts kā strīdīgais lēmums var zināmā mērā ietekmēt konkurences attiecības, kas pastāv attiecīgajā tirgū, un ka attiecīgais uzņēmums zināmā mērā konkurē ar šī tiesību akta adresātu, katrā ziņā nav pietiekami, lai varētu uzskatīt, ka šis tiesību akts minēto uzņēmumu ir skāris individuāli (šajā ziņā skat. spriedumu *British Aggregates/Komisija*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 47. punkts).
- 100 Tādējādi uzņēmums nevar atsaukties tikai uz savu konkurenta statusu attiecībā pret atbalstu saņēmušo uzņēmumu, bet tam turklāt ir jāpierāda, ka tā faktiskā situācija to individuāli izceļ analogi adresātam (skat. it īpaši spriedumu *British Aggregates/Komisija*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 48. punkts).
- 101 Šajā lietā, kā izriet no šī sprieduma 72. punkta, Komisija informēja Francijas Republiku, ka prettiesiskā un nesaderīgā atbalsta atmaksāšanas pienākums, kas šai dalībvalstij bija uzlikts ar lēmumu *Sernam 3*, netiks attiecināts uz *Geodis* gadījumā, ja tā pārņems daļu *Sernam* grupas aktīvu, jo, nepastāvot saimnieciskai pēctecībai, nav pierādīts, ka *Geodis* faktiski būtu izmantojusi šo atbalstu.
- 102 Turklāt no strīdīgā lēmuma 54. punkta skaidri izriet, ka tas neattiecas uz to, cik saprātīgi ir vai nav *Geodis* ieguldījumi, pārņemot daļu *Sernam* grupas aktīvu, un ka tādējādi tajā nav nekas iepriekš izlemts par Komisijas [veicamo] šo ieguldījumu vērtējumu saistībā ar LESD 107. panta 1. punktu.
- 103 No tā izriet, ka atbalsts, kas atbilstoši strīdīgajam lēmumam nevar tikt atgūts no personas, kas ieguvusi daļu no tā sākotnējā saņēmēja aktīviem, ir tieši un vienīgi atbalsts, kas jau ir bijis lēmuma *Sernam 3* priekšmets.
- 104 Kā savu secinājumu 147. un 169. punktā norādījis ģenerāladvokāts, tādējādi jāuzskata, ka strīdīgais lēmums ir ar lēmumu *Sernam 3* saistīts un to papildinošs lēmums, ciktāl tajā precizēta [lēmuma *Sernam 3*] piemērošanas joma attiecībā uz attiecīgā atbalsta saņēmēja un tādējādi uz parādnieka

saistībā ar tā atmaksāšanas pienākumu statusu pēc tam, kad iestājās par šī lēmuma pieņemšanu vēlāks notikums, proti, šajā gadījumā – trešās personas veikta daļas no šī atbalsta sākotnējā saņēmēja aktīviem iegūšana.

- 105 Nav strīda, ka Komisija lēmumu *Sernam 3* pieņēma LESD 108. panta 2. punktā paredzētās formālās izmeklēšanas procedūras noslēgumā.
- 106 Šādos apstākļos var tikt uzskatīts, ka strīdīgais lēmums apelācijas sūdzības iesniedzējas skar individuāli LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē, ja tās it īpaši pierāda, ka attiecīgā atbalsta piešķiršana ir būtiski ietekmējusi to stāvokli tirgū. Savukārt tikai tas vien, ka tās var uzskatīt par ieinteresēto pusi LESD 108. panta 2. punkta izpratnē, nav pietiekams, lai prasību atzītu par pieņemamu.
- 107 Šajā gadījumā apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka strīdīgais lēmums sabiedrības *Mory* skar individuāli, jo, neuzsākot formālo izmeklēšanas procedūru, Komisija šim pēdējam liedza to procesuālās tiesības, kas tām ir atzītas LESD 108. panta 2. punktā, tostarp, lai apgalvotu, ka šī iestāde nebija kompetenta pieņemt šo lēmumu. Turklāt sabiedrības *Mory* esot piedalījušās administratīvajā procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemts lēmums *Sernam 3*, un pirms strīdīgā lēmuma pieņemšanas tās esot Komisiju iztaujājušas par juridisko pamatu, kuru tā šajā nolūkā bija nodomājusi izmantot. Bez tam šīs sabiedrības esot vienīgās, kas Francijas tiesās cēla prasību, lai Francijas iestādes piespiestu atgūt attiecīgo atbalstu no tā saņēmējiem, un, tāpat kā *Superga Invest*, ir cēlušas prasību šajās tiesās par zaudējumu, kas nodarīti ar šī atbalsta piešķiršanu, atlīdzināšanu.
- 108 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzējas *ad abundantiam* apgalvo, ka attiecīgais atbalsts būtiski ietekmēja sabiedrību *Mory* konkurences stāvokli. Šīs sabiedrības pat esot bijušas spiestas izbeigt savu darbību tādu iemeslu dēļ, kas, pēc to domām, ir saistīti ar šī atbalsta piešķiršanu. Kas attiecas uz *Superga Invest*, tad arī tā kā sabiedrību *Mory* akcionāre cieta no šī atbalsta pret konkurenci vērstas ietekmes, jo vairāk tāpēc, ka tā varēja izlemt pati ienākt attiecīgajā tirgū.
- 109 Šajā ziņā jāatzīst, ka saskaņā ar šī sprieduma 62., 97. un 98. punktā atgādināto judikatūru sabiedrībām *Mory* LESD 108. panta 2. punktā atzīto procesuālo tiesību pārkāpums, to interese celt prasību tiesā un aktīvā loma, kas tām bijusi procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemts lēmums *Sernam 3* un strīdīgais lēmums, nav tādi, kas šajā lietā tās individuāli izceltu LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē. Kas attiecas uz apstākli, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas ir cēlušas prasības valsts tiesās, lai, pirmkārt, piespiestu Francijas iestādes atgūt attiecīgo atbalstu un, otrkārt, panāktu ar to piešķiršanu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu, tad arī tas pats par sevi nav pietiekams, lai tās individuāli izceltu šīs tiesību normas izpratnē, jo šādas prasības potenciāli var celt jebkura persona.
- 110 Turklāt, lai gan apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo – gan *ad abundantiam* – ka attiecīgais atbalsts būtiski ietekmēja sabiedrību *Mory* konkurences stāvokli, it īpaši tādā ziņā, ka šīs sabiedrības bija spiestas izbeigt savu darbību, jāatzīst, ka ne savas prasības pirmajā instancē, ne šīs apelācijas ietvaros tās nav iesniegušas pierādījumus, kas varētu pamatot šo apgalvojumu. Turklāt tās Tiesai nav iesniegušas nekādus datus par attiecīgā tirgus struktūru un to konkurences stāvokli šajā tirgū. Kas attiecas uz *Superga Invest*, tad nav strīda, ka tā nedarbojas attiecīgajā tirgū un tādējādi nevar tikt kvalificēta kā attiecīgā atbalsta saņēmēju konkurente. Bez tam, tā kā sabiedrības *Mory* nav pierādījušas, ka šis atbalsts būtiski ietekmēja to konkurences stāvokli, *Superga Invest* nevar atsaukties ne uz kādām tiesībām celt prasību šī iemesla dēļ tikai tādēļ vien, ka tā ir šo sabiedrību akcionāre.
- 111 Tādējādi neviena no apelācijas sūdzības iesniedzējam nevar tikt uzskatīta par tādu, ko strīdīgais lēmums skartu individuāli LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.
- 112 Līdz ar to, tā kā tiesvedībā pirmajā instancē Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību attiecībā uz prasību atcelt tiesību aktu, ko apelācijas sūdzības iesniedzējas cēlušas Vispārējā tiesā, ir jāapmierina, ciktāl ar šo iebildi tiek apgalvots, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam nav tiesību celt prasību, šī prasība jānoraida kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 113 Saskaņā ar Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācija ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, ja spriedums ir nelabvēlīgs vairākiem lietas dalībniekiem, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumu sadali.
- 114 Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēju apelācija ir apmierināta, bet to prasība atcelt tiesību aktu ir noraidīta, lietas dalībnieces sedz pašas savus tiesāšanās izdevumus gan saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē, gan saistībā ar apelācijas tiesvedību.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) **atcelt Vispārējās tiesas rīkojumu *Mory u.c./Komisija* (T-545/12, EU:T:2013:607);**
- 2) ***Mory SA, Mory Team un Superga Invest* prasību atcelt Komisijas 2012. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2012) 2401 *final* attiecībā uz *Sernam* grupas aktīvu pārņemšanu tās sanācijas procesā noraidīt kā nepieņemamu;**
- 3) ***Mory SA, Mory Team, Superga Invest* un Eiropas Komisija sedz pašas savus tiesāšanās izdevumus gan saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē, gan saistībā ar apelācijas tiesvedību.**

[Paraksti]